

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: آسلی دلبیو بالی و عزیز رام
فرستنده: دیپلوم انجینیر نسرین معروفی
۰۴ اپریل ۲۰۲۰

وداع با تحریم ها

نویسنده با جسارت مخالف "جریان اصلی" امریکانی است و مسأله بحق بودن تحریم ها علیه کوریای شمالی و ایران صدمه دیدگان از کرونا ویروس را زیر سوال می برد. نویسنده با وحشت اعتراف می کند، اما قدرت در دست مردم با دیدگاه های دیگر قرار دارد و او این واقعیت را یادآوری می کند: وزیر امور خارجه پومپئو از این بدبختی ایران ابراز خوشی می کند و به "تغییر رژیم" امیدوار است

دنیل لاریسون (Daniel Larison) در مقاله منتشره در نشریه The American Conservative (امریکا) می نویسد، آقایان آسلی دلبیو بالی و عزیز رام استدلال می کنند که ایالات متحده باید از استفاده از تحریم های گسترده اقتصادی یک جانبه علیه سایر کشورها دست بکشد. دیدگاه آنها چنین است:

"در جهانی که به دلیل پاندمی جهانی دچار مشکل شده، مدت ها قبل زمان آن فرا رسیده که امریکا باید تحریمات یک جانبه گسترده علیه کشورهای دیگر را قطع کند. آنها سلاح ایجاد فقر گسترده علیه رقباء و مخالفان امریکا هستند. چنین تحریمات گسترده یک جانبه (یک جانبه به خاطری که فیصله در باره آنها به طور انحصاری توسط مقامات امریکائی اتخاذ شده – تبصره مدیریت مسؤول) آنها رابطه کشور های کامل را از بازار های مالی بین المللی قطع می کنند. آنها از موقعیت انحصاری ایالات متحده (در اقتصاد و امور مالی جهان - تبصره مدیریت مسؤول)

استفاده می کنند و باید محکوم شوند. آنها تبارز نظریه امپریالیستی سیاست خارجی است چون متوجه تغییر رژیم (هم در مورد تحریم ها علیه ایران و هم [ونزوئلا](#)) می باشند و یا این که آنها متوجه مجبور ساختن همگانی کشورهای دیگر به تحمیل امنیت ملی ایالات متحده است.

اگر ایالات متحده بخواهد از این دیدگاه دفاع کند که برخی از تحریم های دارای جهت محدود - مانند تحریم فروش اسلحه به برخی از کشورهای متجاوز که موجب کشتار غیر نظامیان می شوند - در خدمت اهداف مهم جهانی هستند، پس امریکائی ها باید به طور متفاوت عمل کنند. آنها باید کار را در چارچوب دیپلوماسی پرزحمت چند جانبه آغاز کنند و از برتری مالی جهانی خود برای مجبور کردن دیگران به شرکت در [عملیات تحریم های خود] استفاده نکنند. "

و اکنون ببینید نظر خودمان، شهروندان امریکائی را اظهار نمائیم: جنگ های اقتصادی ما علیه چندین کشور حتی قبل از آغاز پاندمی، بی رحمانه و غیرقانونی بود. و اکنون این بیماری همه گیر، ضررهای انسانی ناشی از این جنگهای اقتصادی را حتی آشکارتر کرده است، برای طرفداران مجازات توجیه آنها دشوارتر می شود. این امر مانع تلاش طرفداران تحریم برای از بین بردن مسئولیت هرگونه موارد جدید گسترش فقر و مرگ در کشورهایی نشده است که به هدف تحریم تبدیل شده اند. اما استدلال هواداران تحریم ها روز به روز فرسوده تر می شود و آنها را ناامید می سازند.

ما شاهد هستیم که چگونه جنگ اقتصادی ما منابع یک کشور خارجی را تضعیف می کند و توانائی آن را در مقابل مصیبت های غیر منتظره کاهش می دهد و در مورد بیماری همه گیر فعلی، ما شاهد کاهش توانائی کشورهای خارجی در برابر گسترش ویروس کشنده هستیم که همسایگان این کشورها و کل جهان را تهدید می کند. تلاش برای منزوی ساختن و مجازات برخی دیگر از کشورها نه تنها می تواند رنج های وحشتناکی را در این کشورها به همراه داشته باشد، بلکه سایر کشورهایی را که با ایالات متحده منازعه نکرده، تهدید می کند.

جنگ اقتصادی فقط یک سیاست نفرت انگیز و غیراخلاقی نیست بلکه تهدیدی برای سلامتی و امنیت جهانی است. ما با محروم ساختن [ایران](#) از مهمترین منابع و توانائیهای فنی برای نجات مردم از بیماری همه گیر، نه تنها به مردم ایران آسیب می رسانیم بلکه نه تنها ایرانیان را می کشیم. این بیماری همه گیر ممکن است به کشورهای دیگر سرایت کند. به همین دلیل اخیراً نخست وزیر پاکستان خواستار لغو تحریم های امریکا علیه ایران شد. و در حال حاضر شواهدی وجود دارد مبنی بر این که این بیماری همه گیر هنگام بازگشت پناهجویان افغان به خانه در افغانستان گسترش می یابد.

بنابراین افغانستان قبلاً این بیماری همه گیر را به مثابه چیزی "وارداتی" دریافت کرده است و هر روز هزاران تن از آوارگان افغان همچنان به خانه خود از طریق مرز با ایران باز می گردند، کشوری که یکی از بالاترین میزان عوارض و مرگ و میر ناشی از کووید ۱۹ را در جهان گزارش داده است.

"بازگشت کنندگان" که بعضی از آنها به وضوح به کرونا ویروس در ایران آلوده شده اند، غالباً در شرایط بدی در دو طرف مرز، جایی که توالت های کافی وجود ندارند، صابون و سایر موارد بهداشتی به وضوح کم اند، قرار می گیرند.

سپس، در حال حاضر، در افغانستان، آنها مجبور خواهند بود در "مینی بوس" های افغانستان مسافرت کنند. پس از دو ساعت رانندگی، آنها به شهر هرات می رسند - یکی از کلان ترین شهر های مزدحم در غرب افغانستان.

همانطور که بالی و رام خاطرنشان کردند، کمپاین "فشار حداکثر" آمریکا این فقط تلاشی برای مجبور کردن کشورهای که ایالات متحده به مثابه دشمن برگزیده، به پذیرش مطالبات حداکثری ما نیست. اینها همچنین تلاش هائی برای مجبور کردن کشورهای دیگر و سوم برای شرکت در کارزارهای فشار ما هستند، آیا آنها با اهداف ما موافق هستند یا نه:

وی گفت: "در خارج از کشور، پیامدهای این اقدامات [از طرف ایالات متحده] برای نورم های دموکراتیک و صحت تصمیمات گرفته شده حتی فاجعه بارتر از خود ایالات متحده است. تحریم های "ثانوی" دیگران را وادار می کند. کشورهای "سوم" که درگیر درگیری نیستند، مفکوره های دیوانه وار رهبران آمریکا را اجراء می کنند، صرف نظر از این که شهروندان این کشورهای ثالث سیاست خارجی آمریکا را بپذیرند یا نپذیرند. در مورد ایران، برخی از مقامات امریکائی مانند پمپئو، به گونه مثال، ممکن است عفونت کرونا ویروس و فروپاشی سلامت عمومی را يك اثر دلخواه ببینند - امری که به تغییر رژیم کمک می کند. "

نویسندگان در اخیر چنین نتیجه گیری می کنند: فاجعه بشری باید فرصتی برای ما باشد تا با مردمی که در کشورهای دیگر رنج می برند، همبستگی نشان دهیم. این امر به ویژه در مورد ما صدق می کند، وقتی که همه کشورها با یک تهدید مشترک روبه رو هستند. این زمان بهره‌برداری از این فاجعه به منظور پیروزی در انتقام طولانی مدت یا تلاش برای اجرای سیاست "تغییر رژیم" نیست که از همان ابتداء نادرست است.

منبع: سپوتنیک